

Čís. 5982.

Tím, že na pachatele byl přenesen jen smluvní úkon co do věci, nezanikla disposiční moc jejího držitele a věc se tím nestala věcí pachateli svěřenou.

Je proto krádeží a nikoli zpronevěrou, přivlastnil-li si pachatel část dříví v lese ležícího, které měl podle příkazu oloupatí a dovéztí na nádraží.

(Rozh. ze dne 1. října 1937, Zm I 786/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, rozhodnův o zmatečnĕ stĕžovnosti obžalovaných A. a B. do rozsudku krajského soudu, jĕmž byli stĕžovatelé uznáni vĕnnými zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), A. též podle § 176 II a) tr. z., uvedl

v d ů v o d e c h :

Bezduvodná je námitka zmatečnĕ stĕžovnosti s hlediska zmatku č. 10 § 281 tr. ř., že v činu obžalovaných lze spatřovati jen zpronevěru, a to vzhledem ke zjištěné ceně dříví nepřevyšující 2.000 Kč jen přestupek zpronevěry, poněvadž prý obžalovanĕ tím, že dříví neodvezli na nádraží v M., nýbrž si je ponechali, přivlastnili si věc jim svěřenou.

Po rozumu § 183 tr. z. je věc někomu svěřena jen tehdy, poskytl-li mu držitel věci nad ní faktickou disposiční moc v důvěře, že jí použije podle jeho příkazu. Pouhým přenesením smluveného úkonu s věcí se disposiční moc držitelova ještě nezrušuje (srovn. rozh. č. 2237 vĕd. sb.). Jen o takový smluvní úkon šlo i v souzeném případě, když obžalovanĕ podle zjištění soudu dostali jen příkaz, aby dříví firmy K., ležící dosud v lese, po jeho oloupání odváželi na nádraží v M. Tĕm nebyla ještě obžalovaným poskytnuta disposiční moc nad věcí a jeli-li tedy obžalovanĕ pro dříví a odvezli je nikoli na nádraží, nýbrž na svůj dvůr v úmyslu si je přivlastniti, odňali je z dosavadního držení firmy K. a dopustili se takto krádeže.

Čís. 5983.

Zločin podvodu podle § 199, písm. d) tr. zák. předpokládá pachatelův úmysl, použití zfalšované listiny k tomu, aby někoho oklamal a tím způsobil škodu, a je dokonán, jakmile bylo listiny s úspěchem použito k oklamání.

Nedopouští se ho ten, kdo nemaje uvedeného podvodného úmyslu pouze dále drží a užívá veřejné listiny (vůdčího listu), kterou kdysi v podvodném úmyslu zfalšoval jen pro tehdejší určitý konkrétnĕ případ.

(Rozh. ze dne 1. října 1937, Zm I 812/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečnĕ stĕžovnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jĕmž byl stĕžovatel uznán